

TEZAUUR LITURGIC
13 SEPTEMBRIE
HARALAMBOS BOUSIA

PARACLISUL
SF. MUCENIC
ARISTIDE
DE LA ATENA

ATENA, 2010

13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΑΡΤΥΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ποίημα Δρ.Χαραλάμπους Μπούσια

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς· Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν Ἀθηνῶν τὸν εὐθαλέστατον γόνον, καὶ ἄνθος εὖοσμον Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὁδμαῖς τὸν καθηδύναντα ἀνδρείας ψυχῆς, εὐσεβῶν ὁμήγυριν εὐφημήσωμεν πόθῳ, Ἀριστείδην πάνσοφον, ὡς φιλόσοφον θεῖον, καὶ ἀθλητὴν γενναῖον τὰς αὐτοῦ, πρὸς τὸν Σωτῆρα, λιτὰς ἐξαιτούμενοι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν, οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποσιῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' ψαλμός, καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὗ ἢ ἀκροστιχίς: «Ὁδὸν ἀρίστην, Ἀριστείδη, δεῖξόν μοι. Χ. Μ. Μ.»

Ὁδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὅδόν μοι ὑπόδειξον ἀθλητά, κλεινὴ Ἀριστείδη, τὴν ἀπάγουσαν πρὸς ζωὴν, ἀγήρω ἦν ἥνυσας πανσόφως, διὰ στερρόυ μαρτυρίου φιλόσοφε.

Δυνάμωσον φρόνημα τῶν πιστῶς, σὲ μακαριζόντων Ἀριστείδη ὡς ἰσχυρόν, τῆς πίστεως ἄνδρα καὶ μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας λαμπρόν σεμνολόγημα.

Ὁ γόνος ὁ ἔνδοξος Ἀθηνῶν, τοῦ Διονυσίου εὐπειθέστατος μαθητής, Χριστὸν Ἀριστείδη ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμῶντων σε ἄσμασι.

Θεοτοκίου.

Ναὲ ἀχειρότευκτε τοῦ Υἱοῦ, Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου τοὺς τιμῶντάς σε εὐλαβῶς, ναοὺς εὐπρεπεῖς ἡμᾶς Παρθένε, ἀγνείας δεῖξον καὶ βίου σεμνότητος.

Ὁδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀριστείδη ἄλκιφρον τῶν ἀθλητῶν καύχημα, ὁ ἐν ταῖς Ἀθήναις κηρύττων ὄνομα πάνσεπτον, τοῦ Ζωοδότου Χριστοῦ, ὁμολογεῖν παρρησίᾳ, τὴν Αὐτοῦ ἀξίωσον κλησίν με πάντοτε.

Ῥάβδῳ ἀπολογίας τῆς σῆς λαμπρᾶς ἔνδοξε, τῶν διωκομένων χορείαν πάντων ἐστήριξας, χριστιανῶν ἀθλητά, περιφανὲς Ἀριστείδη, ἀδυνάτων στήριγμα καταφευγόντων σοι.

Ἰθυνόμενος φόβῳ τῷ τοῦ Θεοῦ σκάμματα, χαίρων μαρτυρίου ὑπῆλθες καὶ κατεσκήνωσας, εἰς οὐρανίους μονάς, ἔνθα Χριστὸν Ἀριστείδη, δυσωπεῖς δίδοναι μοι ἄμφω ὑγίειαν.

Θεοτοκίου.

Στηριγμὸς ἀδυνάτων Μῆτερ Θεοῦ ἄκραντε,
Κεχαριτωμένη Παρθένε πέλεις ἀείποτε, καὶ πάντων
καταφυγή, ἐμπεριστάτων ταχεῖα· ὄθεν σὲ γεραίρομεν
ὕμνοις καὶ ᾄσμασι.

Ἐνίσχυσον, ἡμᾶς πατήσαι ἐνέδρας τοῦ μισοκάλου,
Ἀριστείδη τοὺς εὐλαβῶς τιμῶντας σὴν ἄθλησιν, καὶ
σὴν ἀπαιώρησιν ἐν ἀγκόνῃ.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν καλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμῆ.

Βλαστὲ Ἀθηνῶν καὶ μάρτυς ἀκατάβλητε,
ἀπολογητῶν τῆς πίστεως θησαύρισμα, καὶ λαμπρὲ
φιλόσοφε Ἀριστείδη ἐκλύτρωσαι, θλίψεων καὶ
συμφορῶν καὶ νόσων ζοφερῶν, τοὺς ὕμνοις εὐτάκτοις
σὲ γεραίροντας.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Τῆς σαρκὸς καταπράϋνον, τὰς ἐπαναστάσεις σαῖς
παρακλήσεσιν, Ἀριστείδη πρὸς τὸν Κύριον, Ἀθηνῶν
μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἡ τιμία σου ἄθλησις ἔδωκέ σοι δύναμιν τὸν
Παντάνακτα, δυσωπεῖν ὑπὲρ τῶν ᾄσμασιν, Ἀριστείδη
νῦν μακαριζόντων σε.

Νικητὰς τοὺς ἱκέτας σου, δεῖξον ἐν ταῖς μάχαις κατὰ τοῦ δαίμονος, τοὺς εἰλικρινῶς ὑμνοῦντάς σε, Ἀριστείδη Μάρτυς γενναιότατε.

Θεοτοκίου.

Ἀριστείδου δεήσεσιν, Ἀθηνῶν στερρόφρονος καλλιμάρτυρος, ὑπερύμνητε Μητρόθεε, περιφρούρει πάντοτε σοὺς πρόσφυγας.

Ψδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥῦσαι δυσμενοῦς ἐπηρείας τοὺς ἱκέτας σου, Ἀριστείδη τοὺς τιμῶντας εὐλαβῶς, ἐν Ἀθήναις τὴν τιμίαν σου ἐνάθλησιν.

Ἰλεων ἡμῖν, τὸν Θεάνθρωπον ἀπέργασαι, Οὗ τὸ ὄνομα ἐκήρυξας τρανῶς, Ἀριστείδη πρὸ λατρῶν εἰδώλων βήματος.

Σοῦ τὴν γεραράν, ἐν ἀγκόνῃ ἀπαιώρησιν, Ἀριστείδη ἀνυμνοῦντες σὰς λιτάς, ἐκδεχόμεθα πρὸς σὲ τὸν ἐνισχύσαντα.

Θεοτοκίου.

Τείχισον ἡμᾶς, προστασίᾳ τῇ ἐνθέρμῳ σου, Θεοτόκε Ὁρθοδόξων ἀρωγῆς, τεῖχος ἄσειστον καὶ σκέπη τῶν ὑμνούντων σε.

Ψδὴ στ΄. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Ἐπάκουσον, τῆς ἡμῶν δεήσεως, Ἀριστείδη ἀριστεῦ τοῦ σταδίου, ὁ εἰληφῶς δαπιλῶς θείαν χάριν, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύειν τὸν Κύριον, τῶν ἐκτελούντων εὐλαβῶς ,ἐν Ἀθήναις σὴν πάνσεπτον ἄθλησιν.

Ἰλέωσαι, Ἀριστείδη Κύριον, καλλιμάρτυς Ἀθηνῶν τροπαιοῦχε, ἡμῖν τοῖς σέ μεγαλύνουσιν ὕμνοις, ὡς φιλοσόφων ἐνθέων ἀκρόρεια, καὶ πάντων ἀπολογητῶν, εὐσεβείας Χριστοῦ μέγαν ῥήτορα.

Δραξάμενος, ἀφθαρσίας στέφανον, ἐκ χειρῶν τοῦ Ἰησοῦ Ἀριστείδη, ὄφθης Ἐδέμ τῆς τερπνῆς κληρονόμος, εἰς ἣν ἡμᾶς εἰσελθεῖν τὸν Θεάνθρωπον, καθικετεύεις ἐκτενῶς, τοὺς τιμῶντας σὴν ἔνδοξον ἄθλησιν.

Θεοτοκίου.

Ἡ σύναξις, ἀθλητῶν τῆς πίστεως, ἐν τῷ πόλῳ Θεοτόκε συγκαίρει, σοὶ καὶ Υἱῷ σου τῷ θείῳ πρεσβεύει, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀριστείδου τὴν εὐκλειαν, ὑμνούντων τὴν ἐν οὐρανοῖς, ἥνπερ ἔχει ὡς μάρτυς ἀήττητος.

Ἐνίσχυσον, ἡμᾶς πατήσαι ἐνέδρας τοῦ μισοκάλου, Ἀριστείδη τοὺς εὐλαβῶς τιμῶντας σὴν ἄθλησιν καὶ σὴν ἀπαιώρησιν ἐν ἀγχόνῃ.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῶν Ἀθηνῶν θεῖε γόνε καὶ καύχημα, καὶ ἀθλητῶν πολυτίμητον κόσμημα, Θεοειδὲς Ἀριστείδη, τὸν Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει ἀείποτε, λαμπρῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Προκείμενον. Ἦχος δ': *Θαυμαστός, ὁ Θεός, ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Στίχος: *Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Εὐαγγέλιον· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιε' 17-27, ιστ' 12). (Ζήτηι εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.)

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.*

Ἀριστείδη ἄλκιμε, τῶν ἀθλητῶν κοσμιότης, ὑπεραμυνόμενος χριστωνύμων τάγματος τῆς πατρίδος σου, τοῦ κλεινοῦ ἄστεως, Ἀθηνῶν ἀγκόνης, κατωδύνου πείραν ἔλαβες, καὶ συνηρίθμησαι, δήμοις τῶν μαρτύρων τῆς πίστεως, μεθ' ὧν αἰετὸν Κύριον, δυσωπεῖς ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε, καὶ ἐν εὐλαβείᾳ σὴν ἔνστασιν ὑμνοῦντων τὴν σεβρῶν, πρὸ τῶν σεβόντων τὰ ἄψυχα, εἶδωλα τοῦ βήματος.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δυναμούμενος σθένει, Ἀριστείδη τρισμάκαρ Χριστοῦ ἐνήθησας, σεβρῶς ἐν ταῖς Ἀθήναις, καὶ εἴληφας τὴν χάριν, δυσωπεῖν τὸν Παντάνακτα, ὑπὲρ ἰσχύος πιστῶν, καὶ ῥώσεως καὶ σθένους.

Εὐσεβείας ἀμύντωρ, καὶ ὀλέτης εἰδώλων λατρῶν
δριμύτατος, ἐδείχθης Ἀριστείδη, θερμὲ πιστῶν
ἀκέστορ, ὁ θερμῶς προσευχόμενος, ἐν λόφῳ
Λυκαβητοῦ, σπηλαίῳ τῷ ἠσύχῳ.

Ἰεράρχου ὀσίου, θείου Ἰεροθέου καὶ τοῦ
πιστεύσαντος, τοῖς λόγοις θείου Παύλου, σεπτοῦ
Διονυσίου, μαθητὰ εὐπειθέστατε, ἡμῖν ὁδὸν σωστικὴν,
ὧ Ἀριστείδη δεῖξον.

Θεοτοκίου.

Εὐλου ἐπαπολαύειν τῆς ζωῆς σοὺς οἰκέτας ταχὺ
ἀνάδειξον, τοὺς μεγαλύνοντάς σε, ὡς δένδρον
σωτηρίας κοϊκῶν Μητροπάρθενε, πεφυτευμένον ἐν
γῆ, χειρὶ τοῦ Πλαστουργέτου.

Ἦδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ὁμολογοῦντες, τὴν σὴν θερμὴν προστασίαν, πρὸς
ἡμᾶς Ἀριστείδη αἰνοῦμεν, τὸν ἰσχύσαντά σε, ἐν μέσῳ
τοῦ σταδίου.

Νενεκρωμένον, τῇ ἀμαρτία ἰκέτην, τῆς σῆς χάριτος
ζώωσον μάρτυς, Ἀριστείδη αὖραις, ἐνθέρμων
πρεσβειῶν σου.

Μαρτύρων γέρας, τῶν Ἀθηνῶν Ἀριστείδη, μὴ
παρίδης ἡμῶν τὰς αἰτήσεις σου, τῶν ἀνυμνούντων τοῦ
μαρτυρίου ἄθλους.

Θεοτοκίου.

Ὁδήγησόν με, πρὸς οὐρανίους ἐπάλξεις,
Ἀριστείδου θερμαῖς ἰκεσίαις, Κεχαριτωμένη Κυρία
Θεοτόκε.

Ἦδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκου.

Ἴδεῖν Χριστοῦ προσώπου, κάλλος Ἀριστείδη, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς τὸ ἀμήχανον, ἀξιώσόν με τὸν πίστει ἀνευφημοῦντά σε.

Χριστιανῶν χορείας, τῆς ἐν ταῖς Ἀθήναις, προασπιστὰ Ἀριστείδη πανεύφημε, ἔσο ἡμῶν παραστάτης ἐν βίου κλύδωσι.

Μὴ παύσῃ τὸν Δεσπότην, Ἀριστείδη μάρτυς, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων καὶ Κύριον, τῶν ὡς μαρτύρων τιμώντων σε σεμνολόγημα.

Θεοτοκίου.

Μητρόθεε γλυκεῖα, Κεχαριτωμένη, ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων διάλυσον, πικρίαν πᾶσαν ζωῆς μου, καθικετεύω σε.

Ἄξιόν ἐστι, καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις παρρησίᾳ ὁ τὸ Χριστοῦ, ὄνομα κηρύξας ἐν Ἀθήναις καὶ ἀπηνῶς, δι' Αὐτοῦ τὴν πίστιν, ἀγχόνην ὑπομείνας, τρισμάκαρ Ἀριστείδη μάρτυς ἀήττητε.

ᾠφθης ἐν τῷ σκάμματι ἀριστεύς, ὄμβροις πορφυρώσας τοῖς σοῖς χθόνα τῶν Ἀθηνῶν, μάρτυς Ἀριστείδη, καὶ πίστιν τὴν ἁγίαν, ἐκράτυνας διόπερ, ὕμνοις σὲ μέλομεν.

Χαίροις φιλοσόφων ἢ κορυφή, χαίροις, ἀθλοφόρων Ἀθηναίων ἢ καλλονή, χαίροις Ἀριστείδη, μαρτύρων κοσμιότης, καὶ πάντων σε τιμώντων, φύλαξ καὶ πρόμαχος.

Χαίροις Ἀριστείδη περικλεές, εὐσθενῶν μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα ἱερὸν, χαίροις, ὁ ἀγκώνη, αἰωρηθεὶς καὶ στέφος, λαβὼν παρὰ Κυρίου ἀϊδιότητος.

Ἄνθος τῆς Ἀθίδος πανευθαλές, καὶ τῆς εὐσεβείας ῥόδον ὄντως ἠδυτερπές, βίον εὐωδία, ἡμῶν θερμῶν εὐχῶν σου, πρὸς Κτίστην Ἀριστείδη, μάρτυς καθήδυνον.

Δόξης ἀπολαύων ἐν οὐρανοῖς, μάρτυς Ἀριστείδη καταξίωσον καὶ ἡμᾶς, ταύτης ἀπολαύσαι, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας, ὡς ἀθλητὴν Κυρίου πίστεως ἄριστον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχου Λόγου.

Τῷ Χριστῷ προσηνέχθης θυσία ἄμωμος, καὶ ὀλοκάρπωμα θεῖον αἰωρηθεὶς ἀπηνῶς, ἐν ἀγκώνη Ἀριστείδη γενναιότατε, γόνε κλεινὲ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ φιλόσοφε σεπτέ, ὁ χάριν λαβὼν ἀφθόνως, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύειν, τὸν πανευῖλατον Θεάνθρωπον.

*Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς.
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.*

Γόνε, Ἀθηνῶν πανευκλεές, ἀπολογητὰ χριστωνύμων τῆς εὐσεβείας στερρῆ, καὶ μαρτύρων πρῶταθλε, Χριστὸν ἰλέωσαι, Ἀριστείδη πανάριστε, ἡμῖν καταπέμψαι, τοῖς ἀνευφημοῦσί σε, ἄμφω ὑγίειαν,

ῥῶσιν ψυχικὴν καὶ ἀνδρείαν, πτερνιστῆν καλῶς
θριαμβεῦσαι, γένους τῶν βροτῶν τὸν πολυμήχανον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δι' εὐχῶν.

